

sådan en forbrydelse, vil vi alle have sagen af-dækket hurtigst muligt og den skyldige dømt og fjernet fra børnene i en fart. Det skal der ikke herske nogen tvivl om; det er alles ønske.

I forslaget til folketingsbeslutning om en national handlingsplan til beskyttelse af børn peges som nævnt på ni tiltag til øget indsats og forebyggelse. Der peges her på en række områder, hvor forholdene kan forbedres, og hvor vi kan blive dygtigere. Det gælder bl.a. forbedring af den måde, hvorpå vi afhører og behandler børnene.

Et andet af tiltagene drejer sig om at sætte forskningsmæssig fokus på børns overgreb mod andre børn. Forslagsstillerne vil have yderligere belysning af den type indgreb. Også her har forslaget min store sympati, da det jo er et stort og formodentlig voksende problem på grund af børns adgang til hård porno på tv og internet. Samtidig må man sige, at det tiltag har en noget anden karakter og indeholder mange andre problemstillinger end tiltagene vedrørende voksnes misbrug af børn. Det er væsentligt at skille det her ad.

Vi er her ved beslutningsforslagets store svaghed, nemlig at det er højst uklart, hvordan man har kunnet nå frem til netop de her ni tiltag. Vi mener, det endnu er for tidligt at udpege de elementer, der skal med i en national handlingsplan. Det er uklogt at iværksætte initiativer til højre og venstre uden først at have undersøgt behovet helt færdigt og uden først at have gennemtænkt indholdet.

Det er da sympatisk, at man f.eks. vil forbedre forholdene for børn, når de undersøges og afhøres i forbindelse med straffesager – det skal der ikke herske tvivl om – men vi skal samtidig huske, at vi har et retssamfund, hvor den anklagede også skal have en korrekt behandling. Vi må nok holde fast i, at det er politimyndighederne, der efterforsker sagen, og ikke pædagoger og psykologer. Det ændrer jo ikke ved, at vi kan have pædagoger og psykologer til at støtte barnet i forløbet under sagens opklaring.

Ligeledes er der heller ikke noget i vejen for, at retsmedicinere kan have en pædiater med sig som vejleder, og betænkningen viser tydeligt, at et samarbejde fungerer fint i praksis.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er Venstres ordførers bemærkning: Hvorfor lige disse ni punkter? Vi oplever det sådan, at vi har sat ni punkter op, hvor vi på baggrund af

den erfaring, vi har fra debatterne, og det, vi får tilkendegivet fra især de organisationer, som har med de her børn at gøre, synes, at her var der nogle problemfelter.

Men vi er meget åbne over for at tilføje punkter. Vi er sådan set også åbne over for at pille nogle af. Derfor vil jeg godt høre fra Venstres ordfører, om der er nogle punkter, som Venstre gerne vil have tilføjet handlingsplanen, eller nogle, man gerne vil have pillet af, for det væsentligste for mig er sådan set, at vi, når vi nu har denne her enighed, ikke skal stå i stampe og udsætte alting. Der er mange af de her punkter, som jeg fornemmer der er en vis enighed om, og så kan vi lige så godt få det sat i værk. Det gør jo ikke, at man ikke kan sidde i arbejdsgrupper og arbejde videre med oplægget.

Så er det nogle, der skal tilføjes, eller nogle, der skal pilles af?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan roligt svare fru Sandy Brinck her og sige, at det jo handler om, at der her er udvalgt ni punkter. Vi har lige hørt justitsministeren bekræfte, at man snart får høringsvarene tilbage, og det vil sige, at der i denne samling fremsættes forslag. Og jeg har det lidt skidt ved, hvis jeg som politiker skulle gå ud og vurdere, hvad der er vigtigst, uden virkelig at tage hensyn til, hvad de mennesker, der beskæftiger sig med det her, de, der har forstand på det, fagfolkene, siger skal ligge til grund for det. Det vil jeg allerhelst vente på, for det er der, den viden, der er på området, ligger.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen det synspunkt deler jeg sådan set, men det er jo så heldigt, at der netop med et beslutningsforslag er ganske mange af de ni punkter, som vi har fremsat, som er problemstillinger til overvejelse, hvor vi bare har sat en målsætning op for, hvad det er for nogle problemer, der skal løses, og også givet nogle retningslinjer med hensyn til, hvor vi tror, der findes nogle løsningsmodeller. Men det er jo en opfordring til regeringen om at komme med teknikken, og der har man jo alle muligheder for at inddrage diverse fagfolk.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, at vi, hvis det er sådan, at vi faktisk er enige om nogle tiltag, så ikke kommer videre, fordi man lader sig bremse